

## Ja rectifiquem!

Sembla que el Sr. Maluquer i els que aquests dies han estat els seus corifeus, es disposen a no seguir el camí que de bell antuvi s'havien marcat. La causa no ha estat més que l'enèrgica i definida actitud que han pres —davant la proposta d'aquest senyor— tots els nuclis del catalanisme que el senten, com un ideal de llibertat.

Començant des d'Acció Catalana i anant sempre cap a l'esquerra, tothom ha rebutjat la proposta que de reixir —cosa impossible— hauria estat com diu Rovira i Virgili, una glorificació pòstuma d'aquest règim que sistematitzà l'odi a tot ço que ens defineix sobre la Terra.

De tota la proposta sols ha quedat en peu la part que es refereix a l'estudi del projecte per un organisme de la nostra unitat. De manera que no sols no s'apoiarà sobre l'Estatut de la Dictadura d'En Primo de Rivera, sinó que si la redacció del projecte arriba a ésser un fet, serà el llibèrrim acord de totes les tendències catalanistes d'avui, com ho fou en 1919 l'Estatut per l'Autonomia.

Una cosa ha vingut a palesar, la rectificació del senyor Maluquer, sobre la primitiva direcció de la seva proposta, i és, que els monàrquics autonomistes —on són aquests senyors?— junt amb els de la Lliga, que aqueixos dies han estat els seus corifeus, han fet una reconeixença implícita de la seva poca força dins el camp de les nostres reivindicacions.

Des d'aqueixes mateixes columnes, intentava la setmana passada, posar en clar el meu pensament, sobre la desconfiança d'aconseguir res mentres a Espanya no es resolguin mants problemes previs. No cal dir com aquesta desconfiança continuï, però si bé no crec que de moment s'aconsegueixi res d'efectiu, en canvi, la redacció del projecte tindrà la valor i el mèrit de tornar a posar sobre **documents**, i d'una manera precisa la **voluntat** del poble de Catalunya. Voluntat de la qual l'Estat espanyol, haurà de donar-se per enterat i com a seqüència obrar de la manera que **ell** cregui convenient. No es podrà dir que no li forneixin dades per al seu bon governament.

Així redactant-se el **projecte**, sense cap partit pres, solament amb l'anhel de concretar la voluntat del nostre poble, serà possible que en el treball de bastir-lo hi intervinguin també aquells elements, que com diu el Dr. Aiguader i Miró en el darrer número de **La Rambla de Catalunya**, «no parlen perquè no poden parlar i que són els que quan tothom callava o parlava en veu baixa o amb anagrama, es feren sentir de tot el món».

J. TRAVÉ I MARCH

Barcelona, Maig de 1930

## Servei d'AUTOS-TAXI

de J. ROSELLÓ

SERVEI ECONOMIC

Marquès de Montroig, 82 - Tel. 118

Parada: Plaça Maluquer i Salvador - Tel. 168

GRANOLLERS

## DE COL-LABORACIÓ

Arran de les declaracions del senyor Francesc Torras, hem rebut el següent article signat per CIAR-I-NET, que no tenim cap inconvenient de publicar.

## Evolucions... forçades

Hi ha coses difícils de creure, i més si són eixides o emanades de determinada procedència.

Dec confessar-ho. Les declaracions fetes per el Sr. Torras Villà (don Francesc) en «Intervius d'Acció», no puc capir-les. Si més no, m'han sorprès.

Jo que creia veure a aquest senyor amb aquella *pose* a què ens té acostumats que fins sembla que sab imposar-se, m'ha resultat *manso*, més manso que un anyell. Pensava veure-li aquella arrogància de quan va triomfar amb aquell **No pagueu!** que tant bé va servir-li de trampolí en la seva carrera política. Tinc de confessar-ho: ni arrogància ni altive-sa; una mansuetud que fins i tot sembla molt més voler-se escórrer per la tangent d'una situació forçada.

Els que li recordem aquell braó de quan va escalar els primers llocs de la casa gran, *de quan a l'any 1916 va despedir a vint-i-dos empleats municipals*, fent ús d'aquell *vot de confiança* que li otorgaren els seus compays del Consistori, entre els quals volem recordar que s'hi comptava el Sr. Manuel Pagès, sense pensar o sense fer cas dels qui els hi *afectava el pa de les famílies* «que mereix molt de respecte»; i sense fer cas també, ell i els del *vot de confiança*, de la proposició del Sr. Josep Coma i Clapés, que era la d'estudiar desenglobadament les actuacions de cada empleat, ans de destituir-los, venir-nos ara, el Sr. Torras Villà, amb llagrimetes de sentiment per la tragèdia que portarien els despediments d'empleats, que segurament seran molt amics i addictes seus, però que hom creu en seran poc a les persones que ens administren els interessos comunals, dels que no són de la corda d'estira-i-arronça del Sr. Torras.

Caram, caram! Ah! Si els sis anys i escatx que el Sr. Torras Villà, fent cas omís —com de costum— a la seva conseqüència política —això és un dir— va sacrificar-se servint a la Dictadura obertament per un *bé* del poble, els resultats del qual tots toquem, li han tocat el cor revestint-li de sentimentalismes, que sigui franc, que ho digui ben alt i al parlar de les possibles destitucions d'empleats, de que no facin com

**Pa de Viena - Pa integral  
Croissants**

**FORN de CAN SERRA**

**Dr. Robert, 1 Granollers**

El millor per l'estómac: **DIGESTONA CHORRO**. Preu 3 Ptes.